

Full diocesà

17 de març del 2024

p5 —Entrevista a Pere Oliva, rector de l'SMI

p7 —Nou bisbe a Girona i nou president de la CEE

Pare, envieu-nos pastors

Amb aquest lema celebrem avui el Dia del Seminari. Certament, aquesta és la súplica que elevem al Senyor: que ens beneeixi amb nombroses i santes vocacions perquè tinguem pastors segons el seu cor. No cal dir que durant tot l'any hem de pregar per aquells joves que han respost amb generositat a la crida de Déu i també perquè n'hi hagi d'altres que no tinguin por de fer-ho. Però la jornada que celebrem aquest diumenge ens ajuda a fer més present el nostre seminari a les nostres parròquies, ja que les vocacions són un do de Déu per a tots nosaltres en el si de l'Església.

Comptem, doncs, amb la col·laboració de tota la comunitat diocesana perquè a cada parròquia, col·legi, comunitat de vida religiosa, família, etc. es pregui pels nostres seminaristes (Eduardo Quintero, Camilo Camargo, Andrés Aguirre i Mario Pallares), així com pels seus formadors i per les vocacions al sacerdoci. I animem també perquè, amb iniciatives concretes, se susciti la proposta valenta del sacerdoci als infants i joves com una vocació meravellosa i imprescindible, perquè Déu continua cridant.

Finalment, també volem agrair la generosa col·laboració econòmica anual que es visibilitza en la col·lecta d'aquesta jornada. La quantitat que es recull es destina íntegrament a les despeses de formació dels nostres seminaristes, així com als costos de mantenició. Moltíssimes gràcies!

Pare,
envieu-nos
pastors

Dia del Seminari

17 març
2024

CONFERENCIA
EPISCOPAL
ESPAÑOLA

COMISSIÓ EPISCOPAL PER ALS
CLUBS I SEMINARIS

«Jo, quan seré enlairat damunt la terra, atrauré tothom cap a mi»

Diumenge V de Quaresma / Cicle B

Lectura del llibre de Jeremies

Vindran dies, diu l'oracle del Senyor, que pactaré amb el casal d'Israel i amb el casal de Judà una aliança nova. No serà com l'aliança que vaig pactar amb els seus pares el dia que els vaig donar la mà per fer-los sortir del país d'Egipte; aquella aliança, ells la van trencar, tot i que jo era el seu amo, diu l'oracle del Senyor.

L'aliança que jo pactaré després d'aquells dies amb el casal d'Israel serà aquesta, diu l'oracle del Senyor: Posaré la meva llei en el seu interior, l'escriuré en els seus cors. Llavors jo seré el seu Déu, i ells seran el meu poble. No caldrà que s'instrueixin l'un a l'altre dient: «Coneixeu qui és el Senyor», perquè tots em coneixeran; del més petit al més gran, diu l'oracle del Senyor, ja que els perdonaré la culpa i no recordaré més el seu pecat.

(31,31-34)

Salm responsorial

Déu meu, creeu en mi un cor ben pur.

[50]

Lectura de la carta als cristians hebreus

Germans, Jesús, durant la seva vida mortal, s'adreçà a Déu, que el podia salvar de la mort, pregant-lo i suplicant-lo amb grans clams i amb llàgrimes. Déu l'escoltà per la seva submissió. Així, tot i que era el Fill, aprengué en els sofriments què és obeir, i un cop consagrat sacerdot es convertí en font de salvació eterna per a tots els qui se li sotmeten.

(5,7-9)

Evangeli segons sant Joan

En aquell temps, alguns d'entre els grecs que havien pujat a Jerusalem per adorar Déu en ocasió de la festa, anaren a trobar Felip, que era de Bet-Saida de Galilea, i li pregaven: «Senyor, voldríem veure Jesús.» Felip anà a dir-ho a Andreu i tots dos ho digueren a Jesús. Jesús els respongué: «Ha arribat l'hora que el Fill de l'home serà glorificat. Us ho dic amb tota veritat: si el gra de blat, quan cau a terra, no mor, queda sol, però si mor, dóna molt de fruit. Els qui estimen la seva pròpia vida la perden; els qui no l'estimen en aquest món, la guarden per a la vida eterna. Si algú es vol fer servidor meu, que em segueixi, i s'estarà on jo m'estic.

El Pare honorarà els qui es fan servidors meus.

»En aquests moments em sento torbat. Què he de dir? Pare, salveu-me d'aquesta hora? No, és per arribar en aquesta hora, que jo he vingut. Pare, glorifiqueu el vostre nom.» Una veu va dir del cel estant: «Ja l'he glorificat, però encara el glorificaré.» La gent que ho sentí deia que havia estat un tro; d'altres deien que un àngel li havia parlat. Jesús els digué: «No és per mi que s'ha sentit aquesta veu, és per vosaltres. Ara és el moment que aquest món serà condemnat. Ara el sobirà d'aquest món serà expulsat, i jo, quan seré enlairat damunt la terra, atrauré tothom cap a mi.» Deia això indicant com havia de ser la seva mort.

(12,20-33)

«Posaré la meva llei en el seu interior, l'escriuré en els seus cors. Llavors jo seré el seu Déu, i ells seran el meu poble»

«Si algú es vol fer servidor meu, que em segueixi»

Marcel Nsanzineza, prev.

En l'evangelí d'aquest cinquè diumenge de Quaresma ens adonem que Jesús està totalment concentrat en la seva missió. La segona lectura de la Carta als Hebreus descriu quins van ser els sentiments de Jesús quan veié venir la creu. Sentiments d'abandonament i obediència al seu Pare: «... tot i que era el Fill, aprengué en els sofriments què és obeir...» Aquestes paraules ens preparen bé per a la Setmana Santa que s'acosta. Ens situen en el bon camí per a viure els Dies Sants, perquè ens posen davant els ulls l'ofrena que Jesús va fer a la creu, el sacrifici de la seva vida a fi que els seus germans es poguessin reconciliar amb Déu. Aquesta reconciliació s'anomena Nova Aliança, anunciada pel profeta Jeremies en la primera lectura: «Posaré la meua Llei en el seu interior, l'escriuré en els seus cors.» Aquesta és l'essència de la Nova Aliança.

La realització de la Nova Aliança arriba a través del sacrifici de Jesús que dona la seva vida pel món a la creu. Jesús en parla com la seva Hora. Prega per poder viure aquesta Hora en total abandonament a la voluntat del seu Pare. Aquest abandonament és reconegut i lloat per la veu del seu Pare: «Ja l'he glorificat i de nou el glorificaré.»

Jesús compara la seva Hora amb el viatge d'una llavor plantada a terra: «Si el gra de blat caigut a terra no mor, es queda sol; però si mor, dona molt de fruit.» Jesús, morint en la creu, crea el nou Poble. Jesús ens convida a associar-nos amb ell: «Si algú es vol fer servidor meu, que em segueixi.» Com Jesús, el cristià és cridat a donar molt de fruit seguint l'exemple del gra de blat i el model d'autodonació de Jesús que és la mesura suprema de l'amor.

La imatge

El gra no donarà fruit si no és colgat a la terra. Jesús parla de la seva mort i sepultura. Posa la pròpia vida al servei d'altres; com molts ho fan.

Tothom hi cap: els pares que fan pujar la família que han portat al món; els qui donen nom i suors a accions altruistes; els agents de pastoral que no planyen hores en el servei a aquells a qui són enviats. Si no moren, no donaran fruit.

Camp de blat amb perdiu (1887). Van Gogh

Agenda

Lit. hores: Setmana I

18 dilluns

—Sant Salvador d'Horta, framenor
—Sant Ciril de Jerusalem, bisbe i dr.
Dn 13,1-9.15-17.19-30.33-62/
Salm 22/Jo 8,1-11

19 Sant Josep, espòs de Maria

2S 7,4-5a.12-14a.16/Salm 88/Rm
4,13.16-18.22/Mt 1,16.18.21.24a

20 dimecres

—Santa Alexandra, mr.
—Santa Fotina, la samaritana
Dn 3,14-20.91-92.95/Dn 3/Jo 8,31-42

21 dijous

El traspàs de Sant Benet
—Santa Fabiola, matrona romana
Gn 17,3-9/Salm 104/Jo 8,51-59

22 divendres

Dia d'abstinència
La Mare de Déu dels Dolors, a
Bellpuig
La Mare de Déu de la Pietat, a
Igualada
Jr 20,10-13/Salm 17/Jo 10,31-42

23 dissabte

—Sant Josep Oriol, prev.
Ez 37,21-28/Jr 31/Jo 11,45-56

24 diumenge de Rams en la Passió del Senyor / Cicle B

—Sant Cebrià de Tarragona
—Sant Òscar Romero, bisbe
—Santa Caterina de Suècia, mr.
Mc 11,1-10 o bé Jo 12,12-16/
Is 50,4-7/Salm 21/FI 2,6-11/
Mc 14,1-15,47

Constitució d'una comissió diocesana per a l'ecologia humana

Un fruit del Sínode Diocesà

El bisbe Romà ha constituït una comissió diocesana per a l'ecologia humana, recollint uns decrets sinodals que demana, per una banda, que els cristians tinguin com a punt de referència en la seva vida quotidiana «l'ecologia, que posa la persona humana en el centre i té cura de la casa comuna, rebuda de Déu», i, per l'altra, la creació d'una co-

missió diocesana que estudiï i aprofundeixi en l'encíclica *Laudato si'* i quines línies proposa per als individus, les comunitats, les parròquies, la diòcesi i la societat.

La comissió estarà formada per Montserrat Alavedra Farell (presidenta), Rufi Cerdan Heredia, Mn. David Compte Verdguer, Mn. Jorge Luís Salas Barriga, i Bernat Vilarasau Alsina.

Noves dates pels recessos d'Emaús a la diòcesi

Aquestes són les pròximes tandes del recés transformador caminant amb Jesús:

- Per a dones (organitzat per la parròquia del Remei de Vic), els dies 19, 20 i 21 d'abril. Al casal Claret. Inscripcions: emausdonesvic@gmail.com i tel. 615 298 581 (Cristina).
- També per a dones (organitzat per la parròquia de la Sagrada Família d'Igualada), 24, 25 i 26 de maig. A la casa Santa Maria de Lavern. Inscripcions: emausdonesigualada@gmail.com i tels. 649 905 172 (Marga) i 622 180 799 (Yolanda).
- Per a homes (organitzat per la parròquia de la Sagrada Família), 14, 15 i 16 de juny. A la casa Santa Maria de Lavern. Inscripcions: emaushomesigualada@gmail.com i tel. 630 204 969 (Lluís) i 629 080 584 (Juanan).

«Als joves els diria: “Sentiu-vos lliures per a un camí de generositat i servei”»

Entrevista a Pere Oliva March, rector del Seminari Major Interdiocesà

Com cada any, el diumenge pròxim a la festa de Sant Josep se celebra el Dia del Seminari. Aquest any s'ha convocat amb el lema «Pare, envieu-nos pastors». Per a conèixer més on es formen els nostres seminaristes, entrevistem Mn. Pere Oliva (Igualada, 1961), rector del Seminari Interdiocesà de Catalunya (SMI) des del juliol de l'any passat.

Quina és la funció del rector del Seminari Interdiocesà?

Acompanyar els joves que van discernint la seva vocació. Es van formant a tots nivells i van descobrint el sentit de la crida inicial que els ha portat al Seminari: voler servir l'Església com a preveres.

Amb mossèn Gabriel, vicerector, compartim aquesta tasca d'acompanyament. També l'ajut de mossèn Jaume, director espiritual, i de mossèn Jordi, tutor d'estudis, és ben valuós. Estic molt de gust amb aquests joves que generosament discerneixen el seu camí vers el sacerdocí. Són servicials, esperançats i alegres. I aquest goig compartit s'encomana. Diria que la comunitat formativa del SMI és una família gran en què ens uneix la voluntat de seguir i conèixer més i més el Crist. Per a mi personalment és un goig, i també una responsabilitat, acompanyar els seminaristes de Solsona, Vic, Girona, Tarragona, Urgell, Lleida i Tortosa. Cadascun dels joves és un do per a l'Església i un motiu d'agraïment pel seu testimoni jovial i fresc.

Quin és el dia a dia dels seminaristes?

Pregària: matí, migdia i vespre. L'eucaristia, moment principal de la jornada, i classes a la Facultat; estudi a les tardes al Seminari. També, al vespre del dimarts, servei als més necessitats. El dimecres, sessions formatives en l'àmbit pastoral, cultural i espiritual. El dijous al vespre, una estona per a la pràctica de l'esport. Els àpats compartits, alternats amb estones de pregària personal i adoració, complementen la jornada.

El lema d'enguany del Dia del Seminari és «Pare, envieu-nos pastors». Què ens vol dir?

Que tenim necessitat d'aquest do fonamental per a la vida de les nostres parròquies. És tasca de tots, demanar al Senyor que els joves cridats responguin generosament a la crida vocacional.

No són moments fàcils per a respondre-hi, però les nostres Esglésies diocesanes en tenen necessitat: calen nois sense por del compromís per a servir el poble de Déu.

A més de la col·lecta, com pot cada diòcesi col·laborar amb el Seminari?

La col·lecta, per a tirar endavant la vida del Seminari, i la pregària són fonamentals. Cal també una conscienciació d'aquesta necessitat per a les nostres parròquies, així com una vivència joiosa i esperançada de la fe.

Quin missatge donaria als joves que dubten o tenen por de la «crida de Déu»?

«Si escolteu la seva veu, no enduriu els vostres cors!», com diu un salm. Que fa més feliç donar que rebre, com diu el Nou Testament. I que no tinguin por, que se sentin lliures per a emprendre un camí de generositat i servei que el context que ens envolta no entén.

La col·lecta del Dia del Seminari de l'any passat va ser de 13.502,10€. Dissortadament, encara és una xifra insuficient per a les despeses que cal sufragar. Us demanem, doncs, un renovat i generós esforç. També podeu fer els vostres donatius al número de compte: ES97 2100 0007 8002 0126 4517.

Els campanars són l'eix de l'agenda cultural 2024 de Catalunya Sacra

Desenes d'activitats per a conèixer el patrimoni dels cristians

Campanar del Poble Nou del Delta

Aquest festival únic per a conèixer el patrimoni cultural de l'Església proposa, des de març a novembre, una trentena d'activitats. És una iniciativa excepcional a Europa que impulsen els deu bisbats amb seu a Catalunya i que es va presentar fa uns quants dies al CaixaFòrum Macaya, amb la participació de Mons. José Tolentino Mendonça.

Acostar el patrimoni de l'Església al gran públic

La dotzena edició d'aquesta agenda manté el seu esperit original d'esdevenir un festival del patrimoni, únic a escala europea, que vol donar a conèixer al gran públic al patrimoni cultural d'arrel religiosa que hi ha en tot el territori i l'esforç que fa l'Església per la seva preservació. Enguany s'ha escollit com a tema principal de la programació el món dels campanars i les campanes. La temàtica es va escollir després que el desembre del 2022 la Unesco inscrivís el toc manual de campanes en la llista del Patrimoni Cultural Immaterial. La programació proposa un viatge amb atura-

des als campanars de les esglésies romàniques de la vall de Boí (8 de juny), de la Seu Vella de Lleida (10 de març), de la basílica dels Sants Just i Pastor Barcelona (7 d'abril) o les Terres de l'Ebre amb el singular campanar de Poble Nou del Delta (27 d'abril). Les visites permetran de conèixer la diversitat d'estils arquitectònics, materials de construcció, relació amb la seva església o les singularitats dels seus elements (campanes, rellotges...).

Obres mestres i singularitats molt desconegudes

Més enllà dels campanars, la programació preparada per al 2024 continua mantenint la voluntat de valorar obres mestres del nostre patrimoni, sovint desconegudes. En són exemple les conferències davant els retaules majors de la Geltrú (1 de març), del Pont d'Armentera (13 d'abril) o el de Cabacés (3 de novembre); les visites als temples parroquials de Santa Maria i Sant Josep de Badalona (16 de març), Santa Maria de Caldes de Montbui (12 de maig), Sant Cristòfol de Beget (octubre) o Sant Esteve de Canapost (30 de novembre), o bé l'oportunitat de conèixer altres elements patrimonials singulars, com la Santa Cova de Manresa (25 de maig) i el cementiri modernista d'Olius (20 d'octubre). El festival permetrà de conèixer també el Sagrat Cor de Vistabella, obra de Josep Maria Jujol, just acabat de restaurar (14 de setembre), o descobrir la petjada artística de l'escultor Domènec Fita a la ciutat de Vic (24 de novembre).

La programació d'aquest any també inclou altres activitats, com una jornada de formació que es farà a Manresa (25 d'octubre), centrada en el barroc català. En el marc de les Jornades Europees del Patrimoni (11, 12 i 13 d'octubre) les esglésies que conformen la Xarxa Catalunya Sacra programaran una vintena d'activitats extraordinàries.

Divulgar el patrimoni immaterial

La programació inclou suggeriments de visita i participació en esdeveniments litúrgics caracteritzats per un marcat valor cultural immaterial. Entre els suggeriments d'enguany hi ha la «Missa de Barcelona», una missa polifònica composta al voltant de 1360 (6 de març), la participada processó de la Passió de Tortosa (24 de març) o el retaule de Sant Llorenç de Sant Feliu de Llobregat (5 d'octubre).

Argüello substitueix a Omella en la presidència de la CEE

Luis Argüello és arquebisbe de Valladolid

L'arquebisbe de Valladolid, Mons. Luis Argüello García, ha estat elegit president de la Conferència Episcopal Espanyola (CEE) per al quadrienni 2024-2028, substituint el cardenal Joan Josep Omella, arquebisbe de Barcelona. Nascut el 16 de maig de 1953 a Mene-ses de Campos (Palència), Mons. Ar-

güello és llicenciat en dret civil (1976). Fou ordenat de prevere el 27 de setem-bre de 1986 i nomenat bisbe auxiliar de Valladolid l'abril del 2016; n'és el bisbe titular des del 2022.

Com a vicepresident de la CEE ha estat elegit Mons. José Cobo Cano, cardenal arquebisbe de Madrid. La comissió exe-cutiva, a més del president de l'episco-pat i el vicepresident, estarà formada per Ginés García (bisbe de Getafe), Je-sús Sanz (arquebisbe d'Oviedo), Mario Iceta (arquebisbe de Burgos), Enric Benavent (arquebisbe de València), Jo-sep Àngel Saiz (arquebisbe de Sevilla) i José Maria Gil (arquebisbe de Granada).

D'abat de Poblet a bisbe de Girona

Octavi Vilà i Mayo, de 62 anys

El Papa ha nomenat bisbe de Girona fra Octavi Vilà i Mayo, monjo de l'orde del Císter i abat del monestir de Santa Maria de Poblet. La diòcesi de Girona ha estat dos anys sense prelat.

Nascut a Tarragona el desembre de l'any 1961, llicenciat en geografia i història (1984) i diplomad en bibli-

otecnologia i documentació (1987), Octavi Vilà, abans de fer-se monjo, treballà a l'Hemeroteca de Tarragona, però ja estava vinculat a institucions del cenobi.

Entrà al monestir de Poblet el juliol del 2005. Vestí l'hàbit cistercenc el 26 de gener del 2006, va fer la professió temporal el 26 de gener del 2007 i la professió solemne el 15 d'agost del 2010. Fou ordenat de prevere l'1 de maig del 2015 i elegit abat de Poblet el 3 de desembre del mateix any.

L'ordenació episcopal tindrà lloc el diumenge dia 21 d'abril, a les cinc de la tarda, a la catedral de Girona.

El llibre

Obres que es poden trobar al Casal de Manresa

Celebrar la Setmana Santa, Any B (9,50 €)

Laudes i vespres: Quaresma (12,50 €)

Laudes i vespres: Pasqua (12,50 €)

Laudes i vespres: Setmana Santa (9,50 €)

Magníficat especial Quaresma (4,90 €)

Passió de nostre Senyor Jesucrist (9,50 €)

Passió per a la Setmana Santa, de fra Valentí Serra (15 €)

Quaresma: suggeriments i materials (9,00 €)

Setmana Santa (15,60 €)

Setmana Santa: les celebracions (22,80 €)

Setze viacrucis (22,00 €)

Viacrucis amb el papa Francesc (4,50 €)

Viacrucis antic i nou (4,25 €)

Viure l'esperit de la Pasqua (6,70 €)

Informació

C/ Era del Firmat, 1-3, Manresa
tel. 93 875 32 03

despatx-inter-manresa@bisbat-vic.org

Vocacions sacerdotals, una quimera?

Romà Casanova, bisbe de Vic

Al bisbat de Vic estem celebrant dues commemoracions significatives del nostre Seminari Diocesà: els 275 anys d'aquesta institució i el setanta-cinquè aniversari de l'edifici actual. Aquestes efemèrides ens posen al davant el gran repte de cercar els servidors de les comunitats cristianes en el ministeri sacerdotal. El desafiament és gran: som conscients de la manca de fe en el cor de tantes i tantes persones; si més no, de manca de pràctica cristiana. Ja no n'hi ha prou d'afirmar la falta de vitalitat de les comunitats, el problema és molt més profund: el desconeixement de Crist entre els nostres coetanis. En cap altra època de la història de l'Església en aquest país, al meu entendre, no hi ha hagut aquest fenomen sociològic.

La crisi de vocacions en palesa també una altra de més fonamental: la de la iniciació cristiana

El repte és immens, perquè és clar que, com deia sant Agustí, «els pastors bons surten d'entre les ovelles bones». Tot i això, partint de la premissa que el ministeri sacerdotal és insubstituïble en l'Església, no podem fer res més que mirar amb esperança el futur. Encara que en aquests moments les vocacions sacerdotals semblin una quimera entre nosaltres, tenim la certesa que el Senyor no abandonarà mai el seu poble i ens donarà els pastors que necessitem.

Certament que estem en temps de sequera, no sols per la manca de pluja, sinó perquè les nostres parròquies no estan pas gaire galdoses, però no podem pensar que sigui impossible que hi hagi respostes generoses a la crida del Senyor en el cor de molts joves. L'aigua cau del cel. La demanem amb insistència en la nostra oració. La gràcia de Déu també ve del cel, de les mans amoroses del nostre Pare. Els sacer-

dots són un do que el Senyor ens concedeix i que es concreta en cada parròquia. Com a do que són, els preveres i també els seminaristes els hem de demanar amb insistència al Senyor perquè els hem de menester. Necessitem sacerdots, necessitem més sacerdots, necessitem sants sacerdots.

La crisi de vocacions en palesa també una altra de més fonamental: la crisi de la iniciació cristiana. Hem de replantejar-nos com orientem les persones que truquen a la porta de les nostres parròquies. Una manca d'aprofundiment en la iniciació cristiana, tant en els misteris de la fe com en els de la seva celebració i la seva pràctica, ens evidencia la manca de zel evangelitzador. Seguint el símil de l'aigua, no en sabem prou, de pouar l'aigua de la veritable vida.

Tanmateix, gràcies a Déu, hi ha solidaritat entre Esglésies. En altres moments la nostra diòcesi de Vic pogué ser generosa amb sacerdots que, com a *fidei donum*, van fer-se presents en molts països d'Àfrica, Amèrica i Europa. Ara, en aquests moments de feblesa de la vivència cristiana a casa nostra, tenim l'ajut i la generositat de bisbats germans que, amb la presència entre nosaltres de preveres, fan possible el servei a parròquies i comunitats. Aquest fet ens recorda l'efecte dels vasos comunicants en l'aigua.

